

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 28. Sacramenta ejusdem speciei conferunt ex opere operato
majorem gratiam meliùs dispositis: æqualiter dispositis (v.g. Baptismus
infantibus) æqualem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

peccata (nota) ex passione Christi, quae est fons & causa remissionis peccatorum. Alio modo potest considerari per comparationem ad eum qui recipit hoc Sacramentum, prout in eo invenitur, vel non invenitur impedimentum percipiendi huius Sacramenti effectum. Quicumque autem habet conscientiam peccati mortalis, habet in se impedimentum percipiendi effectum huius Sacramenti. . . . Unde hoc Sacramentum in eo. . . non operatur remissionem peccati. Potest tamen hoc Sacramentum operari remissionem peccati. . . . etiam perceptum ab eo qui est in peccato mortali, cujus conscientiam & affectum non habet. Forè enim primò non fuit sufficienter contritus; sed devotè, & reverenter accedens, consequetur per hoc Sacramentum gratiam eucharistiae, quae contritionem perficit, & remissionem peccati. Propterea (ut addit ad 1.) petimus ut hoc Sacramentum sit ablutio scelerum: vel eorum, quorum conscientiam non habemus. . . . vel ut contritio in nobis perficiatur, ad scelerum remissionem. Ecce perspicue docet quòd Eucharistiae Sacramentum, perceptum ab eo qui est in peccato mortali, cujus conscientiam & affectum non habet, non invenit in ipso impedimentum percipiendi huius Sacramenti effectum, dum utique, hoc quòd non habet conscientiam sui peccati, contingit sine culpa ipsius, quod q. 80. a. 4. ad 5. contingere dicit, cum doluit de peccato; sed non est sufficienter contritus. Sufficit enim si in se signa contritionis inveniat, puta si doleat de praeteritis, & proponat cavere de futuris. . . . vel si totaliter est peccatum oblitus. Et Supplem. q. 30. a. 1. ubi quaerit, an Extrema Unctio valeat ad remissionem peccatorum, quodlibet (inquit) Sacramentum est institutum principaliter ad unum effectum, quamvis etiam alios ex consequenti inducere possit. . . . Unde principaliter hoc Sacramentum est institutum ad sanandum infirmitatem peccati. . . . Et hic defectus, nihil aliud est quam quaedam debilitas. . . . quae in nobis relinquatur ex peccato. . . . contra hanc debilitatem homo roboratur per hoc Sacramentum. Sed quia hoc robor gratia facit, non compatitur peccatum: idè ex consequenti (nota bene) si invenit peccatum aliquod, vel mortale, vel veniale, quoad culpam tollit ipsum (audis?) dummodò non ponatur obex ex parte recipientis, sicut etiam de Eucharistia & Confirmatione supra dictum est. Et idè (nota argumentum ipsius ex Scriptura) etiam Jacobus de remissione peccati conditionaliter loquitur, dicens: Si in peccatis sit, dimittentur ei, scilicet quoad culpam. Non enim semper delet peccatum (quoad culpam) quia non semper invenit, &c.

278 Ex his luce meridiana clarius est, secundum S. Thomam, Sacramenta Confirmationis, Eucharistiae, & Extremæ Unctionis aliquando conferre primam gratiam. In yanum proinde contrarii Authores S. Doctorem in suam sententiam pertrahere conantur, ex eo quòd 3. p. q. 72. a. 7. ad 2. dicat: quòd sicut Confirmatio non datur non baptizatis; ita non debet dari adultis peccatoribus, nisi per poenitentiam reparatis. Certum quippe est, S. Doctorem in verbis istis postremis non agere de peccatoribus peccati conscientiam inculpate non habentibus, sed vel peccati conscientiam habentibus, vel suâ culpâ non habentibus (quos solos, secundum Tridentinum, necesse est per præviam poenitentiam, seu Poenitentiae Sacramentum in re susceptum reparari) qui enim peccati conscientiam non habent inculpabiliter, quia peccatum totaliter oblitus sunt, in re confiteri nequeunt peccatum, cujus nullam omninò conscientiam, nec memoriam habent. Nec ad hoc tenentur, ut Tridentinum definit fess. 14. c. 5. his verbis: *Constat enim nihil aliud in Ecclesia à poenitentibus exigi, quam ut postquam quisque diligentius se ex-*

causerit, & conscientie suae sinu omnes & latebras exploraverit, ea peccata confiteatur, quibus se Dominum Deum mortaliter offendisse meminerit. Manifestum est ergo S. Doctorem ibi ad summum velle, quòd sicut Confirmatio sine prævia Baptismo non confert gratiam; ita nec sine prævia poenitentia reparante eam confert peccatoribus, peccati conscientiam habentibus, vel suâ culpâ non habentibus.

CAPUT XXVIII.

Sacramenta ejusdem speciei conferunt ex opere operato majorem gratiam melius dispositis: aequaliter dispositis (v. g. Baptismus infantibus) aequalem.

Sermo est de Sacramentis novæ legis, quæ aequaliter dispositis aequalem gratiam ex opere operato idè conferunt, quia (ut S. Thomas arguit q. 69. a. 8.) existente aequali virtute causæ, & aequali dispositione subjecti, non est unde proveniat effectus inæqualis. Ubi verò inæqualis est dispositio subjecti, secundum Synodum Tridentinam fess. 6. c. 7. loquentem de justificatione per Baptismum, Sacramentum confert gratiam secundum propriam ejusque dispositionem, id est proportionatè ad illam. Eò quòd utique Deus in ordine gratiæ imitetur ordinem naturæ. Unde sicut in naturalibus subjectum melius dispositum præstantiorem effectum participat ab eadem causa æquè applicata: sic etiam in supernaturalibus.

Nec assertio procedit de sola gratia, quæ subiecto confertur ex opere operantis; sed & de gratia, quæ ipsi confertur ex opere operato, sive ex virtute passionis Domini nostri Jesu Christi. Ut enim S. Thomas ait in 4. dist. 4. q. 2. a. 3. quaestione. 2. ad 2. *quamvis passio Christi, quæ in Baptismo operatur, quantum est de se, aequalem respectum ad omnes habeat: quia tamen quidam ad Baptismum cum majori preparatione fidei & devotionis accedunt quam alii, idè quidam aliis majorem gratiam consequuntur.* Eò quòd utique virtus passionis Christi cuique per Sacramenta sic communicetur supra meritum dignitatemque subjecti, (propter Christum à quo, velut Agente principali actio sacramentalis procedit) ut tamen cuique communicetur cum proportionè ad dispositionem recipientis. Sicut etiam ab eodem igne accipit plus caloris, qui plus ei appropinquat; licet ignis, quantum est de se, aequaliter ad omnes calorem suum effundat, ait S. Doctor q. 69. a. 8. in corp.

CAPUT XXIX.

Non omnia Sacramenta fide suscepta, sublata fide reviviscunt; sed solus Baptismus, & fortè duo alia characterem imprimunt, Confirmatio scilicet, & Ordo, fortè etiam Matrimonium.

Baptismus fide susceptum (id est susceptum sine debita dispositione, vel cum contraria dispositione, sive affectu ad mortale peccatum) sublata fide reviviscere, id est gratiam causare, quam in sui susceptione fictio impedivit, communis est sententia Doctorem ex can. tunc valere de Consecr. dist. 4. ubi dicitur, quòd tunc valere ad salutem incipit baptisma, cum illa fictio veraci confessione recesserit, quæ, corde in malitia, vel sacrilegio perseverante, peccatorum abolitionem non sinebat fieri. Canon iste desumptus est ex Augustino l. 1. de Baptismo c. 12. Qui idipsum tradit lib. 3. c. 13. lib. 4. c. 3. & lib. 6. c. 25.

Morinus quidem de Poenit. l. 9. c. 13. dicit, quòd *reviviscuntiam virtutis Baptismi de eo sapientum intellexerunt Patres, qui extra Ecclesiam susceptus est.* Sed fallitur vir doctissimus: liquidem